

208

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 czerwca 1948 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych, wydane co do § 1 pkt 1) — 5) w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 84 i art. 85 ust. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 października 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych, wydanym co do §§ 2-11 w porozumieniu z Ministrami Przemysłu oraz Apropowizacji i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 365), zmienionym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 listopada 1947 r., wydanym co do § 1 pkt 1) w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 466), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Prowadzący księgi handlowe obowiązani są prowadzić kontrolę ilościową w postaci

ksiąg, kartotek lub w inny odpowiedni sposób. Kontrola ta powinna ujawniać codziennie, w miarę zachodzących zmian, ilościowo i wartościowo bądź tylko ilościowo przychód, rozchód i stan, odrębnie dla każdego rodzaju lub grupy rodzajowej:

- a) towarów, nabytych w celu dalszej odsprzedaży,
- b) surowców, półwyrobów i materiałów pomocniczych, nabytych do produkcji,
- c) wytworzonych wyrobów, półwyrobów i produktów ubocznych.

2. Właściwe organizacje samorządu gospodarczego określają dla poszczególnych grup przedsiębiorstw rodzaje lub grupy rodzajowe towarów, surowców, półwyrobów, wyrobów, produktów ubocznych i materiałów pomoc-

- niczych, które co najmniej powinny być ujawniane odrębnie w kontroli ilościowej. Na tej podstawie Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu sporządza wykazy i ogłasza je w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.
3. Kontrolą ilościową można nie obejmować rozchodu towarów, gdy rozchód odbywa się w ramach drobnej sprzedaży różnorodnych towarów konsumentom. Kontrolą ilościową można także nie obejmować materiałów pomocniczych, gdy ich koszt zakupu w stosunku do kosztów wytwarzania jest nieznaczny.
 4. Jeżeli przedsiębiorstwo oprócz sprzedaży towarów w większych ilościach bądź celem dalszej odsprzedaży lub przeróbki prowadzi także drobną sprzedaż różnorodnych towarów konsumentom, kontrolę ilościową w odniesieniu do drobnej sprzedaży konsumentom można ograniczyć do podania ogólnej ilości. W tym celu należy z odpowiednich rachunków kontroli ilościowej zapisać na rozchód towary, przeznaczone do drobnej sprzedaży i podać ich wartość.
 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, kontrolę ilościową w odniesieniu do sprzedaży towarów można ograniczyć do ujawniania ilości towarów sprzedanych w większych ilościach lub celem dalszej odsprzedaży albo przeróbki, jeżeli sprzedaż towarów i ich wydawanie odbiorcom odbywa się w obrębie tego samego pomieszczenia w warunkach, w których nie jest możliwe określenie z góry, do jakiego rodzaju sprzedaży jest przeznaczony towar, znajdujący się w miejscu sprzedaży.
 6. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych, w przypadkach uzasadnionych istotnymi trudnościami, do zwalniania podatków na ich prośbę od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej w całości lub częściowo.
 7. Prośby o zwolnienie od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej należy wносить nie później niż na miesiąc przed rozpoczęciem okresu rachunkowego, którego dotyczy prośba o zwolnienie.“;
- 2) § 6 otrzymuje brzmienie:
„§ 6. 1. Prowadzący księgi handlowe obowiązani są sporządzać dzienny raport kasowy, obejmujący stan początkowy i końcowy kasy oraz wszystkie wpływy i wydatki danego dnia. Raport może być sporządzony na osobnych kartach bądź w księdze kasowej. Na dowód zgodności ze stanem rzeczywistym kasy raport powinien być podpisany codziennie przez osobę odpowiedzialną za stan kasy.
 2. U podatników prowadzących księgi handlowe sprzedaż towarów powinna być udowadnianą — niezależnie od innych dowodów, wymaganych przez przepisy prawne — dziennymi zestawieniami sprzedaży, prowadzonymi przez sprzedających i zawierającymi poszczególne kwoty transakcji sprzedaży, dokonanych przez każdego z nich i wpisanych do zestawienia w chwili sprzedaży.
Zestawienia te powinny być ponumerowane i ujęte w osobną dla każdego sprzedającego oprawioną księgę, zaświadczoną przed rozpoczęciem jej prowadzenia przez urząd skarbowy (rewizyjny) właściwy dla podatnika w sprawach podatku obrotowego. Zestawienia sprzedaży powinny być zsumowane codziennie i podpisane przez sprzedającego.
 3. Obowiązek, określony w ust. 2, nie dotyczy: podatników obowiązanych do udowadniania przychodów gotówkowych kwitami z bloczków urzędowego nakładu, przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz przedsiębiorstw pozostających pod zarządem państwowym i samorządowym. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do zwalniania — na indywidualne prośby — od obowiązku, określonego w ust. 2, spółdzielni należących do central spółdzielni.
 4. Księgowość podatnika powinna ujawniać bieżąco codziennie wszystkie dokonane transakcje. Transakcje te powinny być zaksięgowane na odpowiednich kontach najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od dnia zawarcia transakcji bądź od dnia otrzymania dokumentu, o ile go otrzymano po dniu zawarcia transakcji.
 5. Władze podatkowe pierwszej instancji mogą zezwalać na skutek podań podatników w przypadkach wyjątkowych (np. choroba lub urlop księgowego) na zaległości w księgowaniu poza granice, określone w ust. 4.
 6. Prowadzący księgi handlowe obowiązani są przechowywać — niezależnie od zwykłych dowodów, stanowiących podstawę księgowania — wszystkie dokumenty, wystawiane w ramach istniejącego w ich przedsiębiorstwie systemu kontroli wewnętrznej jak również wszelkie inne dokumenty otrzymane w związku z działalnością przedsiębiorstwa, np. na transakcje zakupu — listy przewozowe, rachunki itp., na sprzedaż — dowody nadania towaru na pocztę, kolej itp.“;
 - 3) po § 6 wprowadza się nowy § 6a — w brzmieniu:
„§ 6a. Sprzedaż towarów powinna być wykazywana na koncie sprzedaży, nie zaś na ogólnym koncie towarowym. W przedsiębiorstwach, które oprócz sprzedaży towarów w większych ilościach bądź celem dalszej odsprzedaży lub przeróbki prowadzą także drobną sprzedaż różnorodnych towarów konsumentom, należy obroty z drobnej sprzedaży różnorodnych towarów konsumentom księgować na odrębnym koncie.“;
 - 4) dotychczasową treść § 11 oznacza się jako ustęp pierwszy i dodaje się nowy ustęp drugi w brzmieniu:
„2. Przyjęcie surowców, półwyrobów lub towarów do dalszej przeróbki lub obróbki oraz oddanie nakładcy po dokonanej przeróbce lub obróbce powinno być ujawniane codzien-

nie, w miarę przyjęcia lub wydania, pod względem ilościowym w księgach ewidencyjnych obcych surowców, półwyrobów lub towarów, przyjętych od nakładcy.“;

- 5) w § 12 lit. d) po wyrazach: „innych drobnych wydatków,“ wstawia się wyrazy: „nie łącząc kosztów reprezentacyjnych,“;
- 6) dotychczasową treść § 22 oznacza się jako ustęp pierwszy i dodaje się nowy ustęp drugi w brzmieniu:
„2. Przepis § 6 ust. 6 stosuje się odpowiednio.“;
- 7) § 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 33. 1. Przepisy § 6 ust. 2 i 3, dotyczące prowadzenia dziennych zestawień sprzedaży,

przepisy § 10, dotyczące odpisów na amortyzację przedmiotów podlegających zużyciu, oraz przepis § 12 o udokumentowaniu wydatków dowodami wewnętrznymi — stosuje się odpowiednio.“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Minister Skarbu:

w z. *Wincenty Jastrzębski*

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc